

ஆவியிலும் உண்மையிலுமான கார்த்தருடைய பந்தி

இயேசுவைப் பொறுத்தமட்டில், தேவனுக்கு ஏறெடுக்கப்படும் ஆராதனையானது இரண்டு யோக்கியாதம்சங்களை உடையதாய் இருக்க வேண்டும். அது ஆவியில் செய்யப்பட வேண்டும் மற்றும் அது உண்மையில் செய்யப்பட வேண்டும். ஏதேனும் ஒன்று உண்மையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்றால் அது உண்மையின்படி செய்யப்பட வேண்டும் அல்லது தேவனுடைய வசனத்தின்படி செய்யப்பட வேண்டும் என்று அர்த்தமாகும் (யோவா. 17:17). “ஆவியில்” என்பது தகுதியான எண்ணப் போக்கு அல்லது மன அமைவு கொண்டிருத்தல் என்று அர்த்தமாகும். சரியான வகையில் சரியான செயலை நடைமுறைப்படுத்துதல் என்ற இந்தக் கொள்கைகள் ஆராதனையின் ஒவ்வொரு செயல்பாட்டிற்கும் நடைமுறைப் படுத்தப்பட வேண்டியவைகள் ஆகும். இருப்பினும் இந்தப் பாடத்தில் நாம் குறிப்பாக கர்த்தரின் பந்தி என்ற ஆராதனையின் ஒரு பாகத்திற்கு மட்டும் இவைகளைப் பயன்படுத்துவோம்.

உண்மையில்

கர்த்தருடைய பந்தியைப் புசித்தல் பற்றித் தேவனுடைய வசனம் உபதேசிப்பது என்ன?

முதலாவது இது, கர்த்தருடைய பந்தியைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று போதிக்கின்றது. ஆவிக்குரிய இப்பண்டிகை/இவ்விருந்தின் முக்கியத்துவமானது இது கர்த்தரால் கட்டளையிடப்பட்டது என்ற உண்மையில் காணப்படுகின்றது (மத். 26:26-29; மாற். 14:22-25; லூக். 22:14-20). இது அவரது சிந்தையில் தொடக்கம் பெற்றது. குறிப்பிடத் தக்கதல்லாததோ அல்லது முக்கியத்துவமில்லாததோ அவருடைய சிந்தையில் ஒருக்காலும் தொடக்கம் பெற்றதில்லை. இயேசு பரத்துக்கேறிய பின் அப்போஸ்தலராகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவரான பவுல், கர்த்தருடைய பந்தி தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களைப் பெற்றார் (1 கொரி. 11). ஆதி கிறிஸ்தவர்கள் அதில் புசித்தனர் என்ற உண்மையை லூக்கா பதிவு செய்தார் (அப். 2:42; 20:7) தேவனுடைய கற்பனைகளைக்

கைக்கொள்ளுவதே அவரிடத்தில் அன்புகூருவதாகும் (1 யோவா. 5:3). கர்த்தருடைய பந்தியில் புசிக்காத ஒருவர், தாம் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருவதாக உரிமைகோர முடியுமா? அதில் அவர் பங்கேற்காமல் தாம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகக் கூற முடியுமா? உண்மைக் கிறிஸ்தவராயிருப்பதற்கு, ஒருவர் கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கேற்பவராய் இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது, கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கேற்பவர் தகுதியுள்ள பங்கேற்பாளராய் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் கர்த்தருடைய பந்தியை ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய விதத்தில் புசித்து விட முடியாது. நாம் தகுதியுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். யார் அதில் புசிக்க முடியும்? இயேசு தம் இராஜ்யத்தில் இந்தப் பந்தியை ஏற்படுத்துவதாக வாக்குத் தந்தம் கொடுத்தார் (லூக். 22:29, 30). ஆகவே, அந்த இராஜ்யத்தின் உண்மையான குடிமக்கள் மட்டுமே அதைப் புசிக்க உரிமையுள்ளவர்கள் ஆகின்றார்கள். இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்கு ஒருவர் மனம் மாற்றப்பட வேண்டும்; இன்னொரு வேதவசனப் பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, அவர் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் (மத். 18:5; யோவா. 3:3-5). மனமாற்றத்தின் சட்டமானது புதிய ஏற்பாட்டில் மிகத் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது (மத். 28:19, 20; மாற். 16:15, 16; லூக் 24:46, 47; அப். 2:38). இந்த நிபந்தனைகளை ஒரு நபர் நிறைவேற்றும் பொழுது, அவர் மறுபடியும் பிறக்கின்றார், மனமாற்றம் அடைகின்றார், எனவே அவர் இராஜ்யத்தின் குடிமகன் ஆகின்றார். இராஜ்யத்தின் குடிமக்கள் மட்டுமே இராஜ்யத்தின் ஈவுகளைப் பெறத் தகுதியானவர்களாய் ஆக்கப்படுகின்றனர்.

இத்துடன், இந்த இராப் போஜனமானது ஏற்ற வேளையிலும் புசிக்கப்பட வேண்டும். ஆதி சீஷர்கள் கர்த்தருடைய பந்தியை வாரத்தின் முதல் நாளில் புசித்தார்கள் (அப். 20:7). ஆகவே அதை அந்த நாளில் புசிப்பதற்கான புதிய ஏற்பாட்டு உதாரணத்தை நாம் பெற்றுள்ளோம். வாரத்தின் அந்த நாளில்தான் இயேசு மரித்தோரில் இருந்து எழுப்பப் பட்டார். இவ்விதமாய் தேவன் ஒரு நாளையும், நினைவுகூரும் ஒரு விருந்தையும் ஒன்றாய் இணைத்தார். தேவன் இணைத்ததை மனிதன் பிரிக்க முயற்சி செய்யக் கூடாது. “பெரிய வெள்ளி”யன்றோ அல்லது வாரத்தின் முதல் நாள் தவிர வேறு எந்த நாளிலோ கர்த்தரின் பந்தியானது உண்மையின் படியோ அல்லது சத்தியத்தின்படியோ உண்ணப்பட முடியாது. “கர்த்தருடைய பந்தியில்லாத கர்த்தருடைய நாள் என்பது மணமற்ற ரோஜா மலர் போலவும், தேனை வடித்தெடுத்த பின்பு உள்ள தேன் கூட்டைப் போலவும் இருக்கின்றது” என்று கூறப்படுகின்றது.

ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் விதத்தில் கர்த்தருடைய பந்தியில் புசிக்க விரும்பும் ஒருவர் முறைப்படி அதில் பங்கேற்பவராய் இருக்க வேண்டும். எத்தனை நாளைக்கு ஒரு முறை இது செய்யப்பட வேண்டும்? “வாரத்தின் முதல் நாளிலே” என்ற விளக்கமானது வாரந்திர நடைமுறையொன்றைக் குறிக்கின்றது. பழைய ஏற்பாட்டில் நாம், “ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்தமாய் ஆசரிக்க நினைப்பாயாக” (யாத். 20:8) என்ற கட்டளையைக்

காண்கின்றோம். இது “ஓவ்வொரு ஓய்வுநாளையும்” என்று கூறவில்லை, ஆனாலும் இதுவே இதன் அர்த்தமாய் உள்ளது. “வாரத்தின் முதல் நாளிலே” என்ற விளக்கமானது வாரந்திர நடை முறையைச் சுட்டிக் காட்டுவதில்லையா?

பதிலீடு ஒன்றைக் கொடுப்பதற்கு மனிதர்கள் எப்பொழுதுமே சாய்ந்துள்ளார்கள். நாதாப், அபியூ ஆகியோர் அந்நிய அக்கினியை தேவனுடைய ஆராதனையில் வைத்து அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் போனதை நினைவில் வைப்புகள் (லேவி. 10). நாகமான் நிறைவாகக் கீழ்ப்படிந்து குணமடையுமுன்பு ஒரு பதிலீடுச் செயலை முன் வைத்தார் (2 இரா. 5). பரிசேயர்கள் சத்தியத்திற்குப் பதிலாக மனிதருடைய உபதேசங்கள் பலவற்றை முன் வைத்ததால் தேவனுக்குப் பிரியமற்றவர்களாய்ப் போயினர் (மத். 15:9).

மனித பதிலீடுகளின் வட்டாரத்தில் மிக அதிகமாய்த் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் கருத்தாக விளங்குவது கர்த்தருடைய பந்தியேயாகும். அப்பம், திராட்ச ரசம் ஆகியவற்றிற்குப் பதிலாகச் சிலர் வேறு பொருட்களைக் கூடப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்! இக்குறிப்பிட்ட சின்னங்கள் தெய்வீக அதிகாரத்தின் பேரில் பந்தியில் வைக்கப்பட்டன, இவைகளுக்குப் பதிலீடுகள் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது. சிலர் கர்த்தருடைய பந்தியை வாரத்தின் முதல்நாள் தவிர மற்ற ஏதாவது நாளில் உண்ணலாம் என்று கூறி, ஒரு நாளைப் பதிலீடாய்த் தந்துள்ளனர். வாரந்தோறும் கடைப் பிடிப்பது என்பதை நீக்கிப் போட்ட பலர் இதை ஆண்டுக்கொரு முறையோ, ஆண்டிற்கு இருமுறையோ அல்லது காலாண்டு நினைவுகருதலாகவோ செய்கின்றனர். மற்ற விஷயங்களுக்குள்ளது போலவே கர்த்தருடைய பந்தியின் விஷயத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்: பதிலீடுகள் சேதப் படுத்தி அழிவை விளைவிக்கின்றன. பந்தியானது “சத்தியத்தில்” ஆசரிக்கப்பட வேண்டும். ஆராதனையில் பதிலீடுகள் நுழையும் பொழுது, சத்தியமானது விலகிச் சென்று விடுகின்றது.

ஆவியில்

கிறிஸ்துவின் சபையில், பரிசுத்த பந்தியை அசசிப்படுத்திக் கொண்டிருந்த உறுப்பினர்களுக்கு 1 கொரி. 11ம் அதிகாரமானது எழுதப்பட்டது. அவர்கள் தவறான நாளில் அதைப் புசித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை, அல்லது வாராந்திர ஆசரிப்புக்குப் பதிலாக அவர்கள் விசேஷித்த நினைவுகருதலின் வேளைகளைப் பதிலீடாய்க் கொண்டிருக்கவில்லை. இருப்பினும், பந்தியின் ஆவிக்குரிய தன்மையை அவர்கள் இழந்து நின்றார்கள். பவுல் கொரிந்தியர்களுக்கு எழுதிய தமது நிருபத்தில், ஏற்ற விதத்தில் பந்தியைக் கடைப்பிடிக்கும் வகையை முன் வைத்தார்.

தன்னைத்தானே சோதித்தறிதல் அவசியமானது என்று அவர் கூறினார் (வ. 28). நாம் மற்றவர்களையல்ல நம்மையே சோதித்தறிய வேண்டும். கர்த்தருடைய பந்தியானது உள்நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது!

பவுல் கொரிந்தியர்களையும் - நம்மையும் - கர்த்தருடைய பந்தியைப் புசிக்கும் விதத்தில் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும்படி எச்சரிக்கின்றார், ஏனெனில் அதைத் தகுதியான விதத்தில் புசிப்பதன் மூலம் கர்த்தருடைய மரணமானது அறிவிக்கப்படுகின்றது (வ. 26, 27). புசிப்பதினால் நாம் பிரசங்கிக்கின்றோம்! அதை “தகுதியற்ற”, ஏற்புடையதல்லாத வகையில் புசிக்காதபடிக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும். நாம் பயபக்தியுடனும், அதன் மீது மிக்க மதிப்புடனும் இருக்க வேண்டும். சிலர் அதில் மரியாதைக் குறைவாகப் பங்கேற்பது என்பது அருவருப்பானதாய் இருக்கின்றது. கர்த்தருடைய பந்தியானது வெளிநோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

கிறிஸ்து ஏற்படுத்திய நினைவுப் பந்தியானது நமது சிந்தனைகளைப் பின்னோக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். “என்னை நினைவுகூரும்படி” இதைச் செய்யுங்கள் என்றார் (வ. 25). நமது சிந்தனைகள் கல்வாரித் துன்பத்தை நோக்கிப் பின் செல்ல வேண்டும். விசுவாசக் கண்ணினால் கிறிஸ்தவரின் சிந்தையானது இடைப்பட்ட நூற்றாண்டுகளினூடாகப் பின் செல்லுகின்றது. இது கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்ததைக் காண்கின்றது; கர்த்தருடைய பந்தியானது பின்னோக்கிச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

அப்பத்தில் புசித்து பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுதல் என்பது “கர்த்தர் வருமளவும்” (வ. 26) அவரது மரணத்தை அறிவித்தலாகும் என்று பவுல் கூறினார். கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்மேல் தங்களுக்குள்ள விசுவாசத்தை கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கேற்பதன் மூலம் அறிவிக்கின்றனர். இது “அவர் வரும் வரையில்” செய்யப்பட வேண்டியதாகும். ஒவ்வொரு வாரமும் கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கேற்கும் கடமையிலிருந்து சபையை விடுவிக்கும் ஒரே நிகழ்ச்சி கர்த்தரின் வருகையே ஆகும் என்று கூறப்படுகின்றது! கர்த்தருடைய பந்தியானது முன்னோக்கிச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

முடிவுரை

கொரிந்துவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களில் பலர் கர்த்தருடைய பந்தியைத் தவறாகக் கடைப்பிடித்ததால் ஆவிக்குரிய வகையில் பெலவீனர்களும், வியாதியுள்ளவர்களும் இயைந்தனர். இன்றைய நாட்களிலும் இதே காரணத்திற்காக ஆவிக்குரிய வகையில் உபத்திரவப்படுகின்றவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கர்த்தருடைய பந்தியில் நாம் ஆவியோடும் உண்மையோடும் பங்கேற்பதில் எச்சரிக்கையாய் இருக்கக் கடவோம்.